

# DE HEILIGE BERNADETTE

Het leven van Bernadette Soubirous  
Heilige van Lourdes

DIA 1

## VOORWOORD

Dit boekje is een gids bij de diapresentatie over het leven van de heilige Bernadette. Deze kunt u downloaden via onze website

[www.samueladvies.nl](http://www.samueladvies.nl)

Boven op elke bladzijde ziet u (een deel van) de dia uit de powerpoint, met daarnaast het nummer en eronder de tekst die u kunt gebruiken bij de dia.

U kunt de teksten voorlezen tijdens de presentatie, maar het gaat meer leven voor de kinderen, wanneer u het verhaal met uw eigen woorden aan hen vertelt. En dat is toch eigenlijk wat wij willen; geen sensatie maar de wonderlijke waarheid bij de kinderen brengen van een levend geloof.

God zegene u,  
Toon van Heereveld  
Samuel Advies voor geloofsgroei.





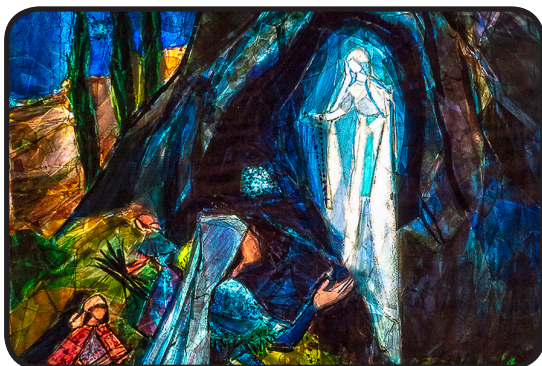
## DIA 2

Het is 7 januari 1844. In Lourdes in Frankrijk wordt een klein meisje geboren. Bernadette is haar naam. Haar vader en moeder zijn Francois en Louise Soubirous. Ze zijn molenaar en wonen in de molen van Boly. Ze zullen later niet één, maar wel negen kinderen krijgen!

Op 9 januari wordt Bernadette gedoopt in de Sint Pieterskerk.

Na enige tijd blijkt dat ze ziek is: Ze heeft Astma en ook haar maag en de milt werken niet goed. Arm lief meisje, of het nog niet erg genoeg is, volgt er nog meer tegenslag: Haar vader wordt werkeloos en het gezin moet uit de molen vertrekken. Ze gaan wonen in een oud krot, want geld hebben ze niet. Dat ziet er niet best uit voor de astma van Bernadette. Nu wordt ze vast vaker ziek. En hoe komen ze aan eten?

Moeder Louise probeert wat geld bij te verdienen door bij andere mensen te werken. Bernadette is de oudste, dus moet zij op de kleine broertjes en zusjes passen. Ze kan niet goed leren en is meestal bij haar schapen alleen in de natuur. Bernadette is vroom en neemt altijd haar rozenkrans mee, want de rozenkrans bidden kan ze goed. Zij kent eigenlijk geen andere gebeden. Op een dag gebeurt er iets vreselijks: Er wordt hard op de deur geklopt. "Politie! Open doen! Boze mensen beweren dat vader twee zakken meel gestolen heeft. Ook al is dat niet waar, vader moet naar de gevangenis. Vader kust de kinderen en loopt gehoorzaam met de agent naar buiten "God zorgt dat het goed komt!" troost hij. Moeder moet nu alleen voor haar kinderen zorgen. "Bernadette" zegt ze, "ga jij maar een poosje bij tante wonen. Daar is het warm en droog en ze heeft genoeg te eten" Dat lijkt fijn, maar voor de kleine Bernadette is het niet leuk om bij haar moeder weg te gaan.



DIA 3

### *Eerste verschijning - donderdag - 18 februari 1858*

Het is 11 februari 1858, Bernadette is veertien jaar. Samen met haar zus Toinette en haar vriendin Jeanne loopt ze langs het riviertje de Gave op zoek naar takken voor de kachel. Ze komt aan de voet van de rots van Massabielle en ziet een grot. Voor de grot loopt water. Bernadette trekt haar schoenen en kousen uit om het water over te steken. Nauwelijks heeft ze de eerste kous uit, als ze een geluid hoort als van een windvlaag. Zij kijkt eens goed naar de grot kijkt en ziet in de bovenste nis een mooie vrouw met een witte jurk, een blauwe ceintuur en een gele roos op elke voet. De vrouw geeft met haar vinger een teken om dichterbij te komen, maar Bernadette is geschrokken en blijft stokstijf staan. Spontaan grijpt ze naar haar rozenkrans en knielt neer. Ze wil een kruisteken maken, maar dat lukt pas als de mooie verschijning, die ook een rozenkrans draagt met een groot blinkend kruis, het haar heeft voorgedaan. Terwijl Bernadette het Rozenhoedje bidt, ziet ze dat ook de mooie vrouw de kralen door haar vingers laat glijden, maar zonder de lippen te bewegen. Het lijkt wel een droom! De dame blijft bij haar ongeveer een kwartier. Dan is ze weer verdwenen. "Hebben jullie dat gezien?" vraagt ze aan Toinette en Jeanne. Nee, de andere meisjes hebben niets gezien. Bernadette vertelt schoorvoetend wat ze heeft gezien, maar vraagt hen het niet verder door te vertellen, wat ze toch wel doen. Zo komt het nieuws ook bij moeder Soubirous terecht. Zij fronst haar wenkbrauwen bij het horen van het bericht.



DIA 4

*Tweede verschijning - zondag - 14 februari 1858*

Die zondag is het carnaval. Bernadette wil best mee feesten maar ze voelt iets vreemds in haar hart; ze móet weer naar de grot gaan! Haar moeder is bezorgd en verbiedt het. Bernadette blijft aandringen. “Goed” zegt moeder maar wees wel voorzichtig! En neem Toinette en Jeanne mee!” Bernadette neemt een flesje wijwater mee. Dat kan ze naar de verschijning gooien als ze die weer bij de grot ziet. “Gewijd water doet alles wat kwaad is verdwijnen.” heeft de pastoor eens gezegd. Bernadette laat de groep knielen en samen bidden zij de Rozenkrans. Wéér ziet Bernadette de mooie vrouw met de rozenkrans aan haar arm. Ze sprenkelt het wijwater in de richting van de nis en roept: “Als u van God komt, blijf dan en zo niet ga dan weg.” Maar hoe meer wijwater Bernadette sprenkelt, des te meer glimlacht de verschijning. Als het flesje leeg is, gaat Bernadette verder met haar rozenhoedje bidden. Daarna verdwijnt de gestalte.



DIA 5

### *Derde verschijning - donderdag - 18 februari 1858*

Als Bernadette de volgende dag weer naar de grot gaat zal de Dame voor de derde keer verschijnen. Het is heel vroeg in de morgen als Bernadette weer bij de grot knielt. Dit keer zijn enkele volwassenen uit de stad meegegaan. Zij geven Bernadette wat papier en schrijfgerei mee, want ze willen wel eens weten wie die verschijning is. Het kan wel een heks zijn. Bernadette gaat de grot in en vraagt: "Lieve Dame, wilt U zo goed zijn Uw naam op te schrijven?" "Dat hoeft niet," hoort Bernadette plots antwoorden. Het is voor het eerst dat de Dame tot Bernadette spreekt. En weet je wat zo bijzonder is? In het begin spreekt ze heel mooi Frans, maar zodra ze merkt dat Bernadette haar niet verstaat, schakelt Zij over in de streektaal van Bernadette. Dat is Baskisch. Nu kan Bernadette haar goed verstaan.

"Wil jij zo goed zijn om vijftien, luister goed, vijftien dagen naar de grot te komen?" Bernadette antwoordt "Ja, dat beloof ik." De verschijning doet ook een belofte: "Ik beloof jou dat ik je gelukkig maak, niet in deze wereld, maar in de andere."

Tot slot doet de mooie dame nog een verzoek: "Bernadette, Ik zou hier heel veel mensen willen zien." Voor het eerst heeft Bernadette deze 'welluidende en zachte' stem gehoord. De verschijning heeft iets minder dan een half uur geduurd. Bernadette weet niet dat het Maria is, die voor haar stond. Tegen iedereen heeft ze het steeds over 'die mooie witte dame'.



DIA 6

*Vierde verschijning - vrijdag - 19 februari 1858*

Bernadette is nu niet meer bang. Zij voelt een onweerstaanbare innerlijke drang om opnieuw naar de grot van Massabielle te gaan. De volgende dag gaan er wel zeven vrouwen mee, onder wie de tante van Bernadette. Ze zijn reuze nieuwsgierig of de verhalen van het meisje waar zijn en er weer iets wonderlijks gebeurt. En ja hoor, na amper drie weesgegroeten verschijnt Maria voor de vierde keer. Het duurt wel 15 minuten! Bernadette heeft een gewijde kaars meegebracht naar de grot. Dat zal ze voortaan iedere keer doen, want de mooie witte Dame wordt er blij van.



DIA 7

### *Vijfde verschijning - zaterdag - 20 februari 1858*

Als Bernadette voor de vijfde keer naar de grot gaat, zijn er wel dertig mensen! Zij willen ook wel eens zien wat daar bij die grot gebeurt.

Ook deze keer vertoont Maria zich aan Bernadette.

Als Maria weer weg gaat, is Bernadette meteen het normale en eenvoudige kind van altijd. De mensen vragen haar honderduit.

“Wat heb je gezien? Wat heeft ze gezegd? Wij hebben niks gezien!”

Bernadette wil bijna niet praten over de verschijning. Ze zegt alleen heel beslist dat ze ‘aquero’, ‘de mooie witte dame’, die glimlachte en haar groette, weer heeft gezien. De mensen hebben niets gezien of gehoord, maar toch voelden ze wel dat er iets bijzonders aan de hand was en dat het meisje Bernadette niet liegt. Maar wat er precies is gebeurd, dat begrijpen ze niet.





DIA 8

### *Zesde verschijning - zondag - 21 februari 1858*

Het bijzondere nieuws over het meisje dat dingen ziet bij de grot verspreidt zich snel. Op een Zondagmorgen zijn wel honderd mensen getuige van de vervoering van Bernadette.

De blik van Maria schijnt een ogenblik over heel de aarde te gaan. Maria zegt: "Bid voor de zondaars." Zodra het weer voorbij is, stapt de politiecommissaris Jacomet naar Bernadette toe voor een grondig verhoor. Bernadette is uiterst kalm en elke poging van de commissaris om haarzelf te laten tegenspreken en op een leugen te betrappen mislukt.

"Nee," zegt hij "dit meisje houdt niemand voor de gek. Ze is geen bedriegster. Maar wat zij, anders dan wij, dan wél ziet snap ik niet."

Vader Soubirous is bezorgd en laat Bernadette beloven dat ze niet meer naar de grot gaat.



DIA 9

### *Zevende verschijning - dinsdag - 23 februari 1858*

Kapelaan Pomian kent Bernadette goed. Hij weet hoeveel zij van God houdt. Daarom wil hij graag weten wie het meisje precies bedoelt met 'die mooie dame' die ze telkens bij de grot ziet. Bernadette moet maar eens komen biechten.

De kapelaan luistert vol aandacht. Als hij hoort dat ze van vader Francois niet meer naar de grot mag, zegt hij dat niemand het recht heeft om Bernadette te beletten bij de grot te gaan bidden.

Vader Soubirous trekt daarop zijn verbod in en Bernadette mag weer met haar rozenkrans en kaars naar de grot.

Dit keer zijn er meer dan honderd mensen naar de grot gekomen om getuige te zijn van het wonderlijke gebeuren. Dokter Dozous en verschillende vooraanstaande mannen uit de stad zijn er ook bij. Maria leert aan Bernadette, woord voor woord, een 'klein speciaal gebed'. Maar ze moet het nog geheim houden. Bernadette belooft dat ze dit gebedje voortaan iedere dag van haar hele leven zal bidden. Maria geeft nu een opdracht: "Ga aan de priesters zeggen, dat Ik wil, dat men hier een kapel bouwt."



DIA 10

*Achtste verschijning - woensdag - 24 februari 1858*

Als Bernadette voor de achtste keer naar de grot gaat om te bidden, zijn er wel driehonderd personen bij de grot samengestroomd. Zij zien aan het gezicht van Bernadette dat ze vandaag bedroefd is: Zij kruipt op haar knieën over de grond en af en toe kust zij de grond. De mensen horen haar stamelen: “Boete ... Boete ... Boete ...”. Bernadette legt uit dat de Dame haar gevraagd heeft om zo te bidden voor alle zondaars: “Wees gegroet, Maria, vol van genade, Moeder van God, bid voor ons zondaars.”



DIA 11

*Negende verschijning - donderdag - 25 februari 1858*

De volgende dag is het weer een drukte van je welste rond de grot. De mensen zien dat Bernadette vreemde bewegingen maakt. “Waarom doet ze zo raar?” vragen ze zich af. Ze kunnen niet horen wat Maria aan Bernadette vraagt. Maria zegt: “Mijn dochter, Ik wil jou en alleen jou, een laatste geheim vertellen dat je aan niemand ter wereld zult prijsgeven. Ga drinken en je wassen bij de bron die ik je geef en eet van het gras, dat daar vlakbij groeit.” Maria wijst met Haar vinger naar de grot. Daar ziet Bernadette wat vies modderig water. Zij kan er niet goed van drinken. Zij graaft en graaft nog wat dieper en probeert het nog eens en nog eens en nog eens. De vierde keer is het water helder en kan zij het drinken. En zij wast zich ermee. Dan eet zij van het gras. De mensen kijken vol verbazing toe. Sommige van hen zeggen: “Zij is gek geworden.” Ze weten niet dat de kleine waterbron onder de handen van Bernadette een overvloedige bron wordt, die wel 100.000 liter geneeskrachtig water per dag geeft. Ze weten nog niet dat later uit de verste uithoeken van de wereld honderdduizenden mensen naar de grot zullen komen voor het ‘wonderbare water van Lourdes’! Dezelfde dag nog wordt Bernadette door de procureur des keizers ondervraagd. De keizer had gehoord van alle drukte en wilde er zeker van zijn dat in zijn rijk geen verkeerde dingen gebeuren. Maar net als de pastoor kan ook de procureur in haar geen kwaad ontdekken. Hij moet toegeven dat Bernadette wel een heel speciaal meisje is met een heel bijzondere gave. Maar wie is toch die dame over wie ze spreekt?



DIA 12

*Tiende verschijning - zaterdag - 27 februari 1858*

Twee dagen later zijn er wel 800 mensen die Bernadette volgen naar de grot. Dat zal die mooie dame wel fijn vinden!

Weer drinkt Bernadette van het water uit de bron. Deze is inmiddels sterker en groter geworden. En weer eet zij van het gras.



DIA 13

### *Elfde verschijning - zondag - 28 februari 1858*

De volgende dag is het zondag. Er komen nu nog meer mensen, wel meer dan duizend!

De commandant van de politie uit Tarbes is er ook, met zijn secretaris, want hij wil wel dat het allemaal ordelijk verloopt. Als de commandant het kleine meisje ziet is hij onder de indruk. Hij schrijft in zijn boekje: "de verschijning heeft vrij lang geduurd"

Die middag komt de procureur van de keizer weer langs om Bernadette te spreken, samen met de commissaris én de rechter van instructie. Ook de directeur van de middelbare school komt haar privé ondervragen. Ze begrijpen nog altijd niet dat Bernadette met Maria spreekt. De schooldirecteur denkt dat het komt door een ziekte, waardoor ze rare dromen krijgt. Maar na het gesprek met Bernadette is hij er toch van overtuigd dat het meisje werkelijk iemand ziet.



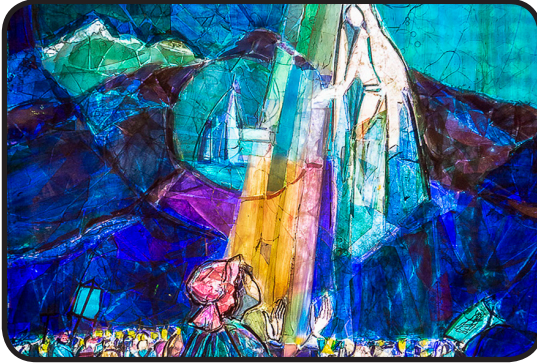
DIA 14

*Twaalfde verschijning - maandag - 1 maart 1858*

Op 1 maart 1858 zijn er maar liefst 1.500 mensen aanwezig. De politie heeft ze geteld. Bernadette ziet de mooie dame weer. Zij maakt Bernadette erop attent dat de rozenkrans die Bernadette draagt niet haar eigen Rozenkrans is, maar die van een ziek vriendinnetje. “Hoe kan de dame dát nou weten?”

Opnieuw drinkt en wast Bernadette zich aan de bron.

Onder de menigte is deze dag voor de eerste keer een priester aanwezig. Het is de pasgewijde priester Abbe Dezirat uit het nabijgelegen dorpje Omex. Hij houdt Bernadette nauwlettend in de gaten en verklaart later: “Wat een volmaakte vrede! Wat een kalmte! Wat een verhevenheid! Het is onmogelijk, dat een kind zoiets verzint; zo puur, zo liefelijk. Het was alsof ik daarstraks op de drempel van het Paradijs stond.”



DIA 15

*Dertiende verschijning - dinsdag - 2 maart 1858*

De nacht valt en de volgende dag breekt aan. Weer gaat Bernadette naar de grot. Er zijn 1.650 toeschouwers!

De mooie dame verschijnt weer en zegt: “Bernadette, zeg tegen de priesters dat ze hier een kapel bouwen; ik wil dat men hier in processie naartoe komt.” Bernadette gaat naar Pastoor Peyramale. Ze schaamt zich een beetje; is dat niet brutaal, een klein meisje dat de pastoor gaat vertellen wat hij moet doen? Maar ja, ze heeft het de Dame beloofd, dus zet ze dapper door. De pastoor opent de grote deur van de pastorie en ziet het kleine meisje onder aan de trap weifelend staan. Bernadette mag binnen komen en de pastoor hoort haar boodschap aan.

“Zozo meisje, een processie! En ook een kapel! Dat is niet niks” zegt hij, “Dan moet ik toch wel weten voor wie wij dat gaan doen. Vraag eerst maar eens naar de naam van de dame die je ziet.





DIA 16

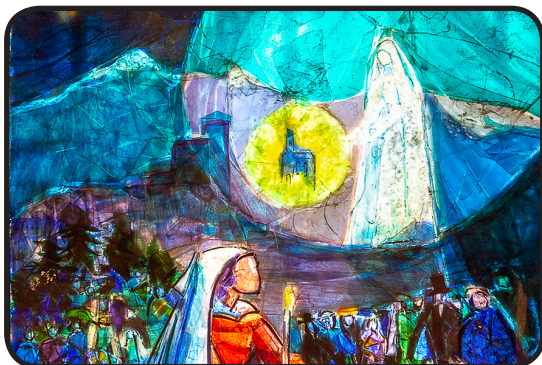
### *Veertiende verschijning - woensdag - 3 maart 1858*

De volgende dag gaat Bernadette in alle vroegte naar de grot. Er zijn al 3.000, nee 4.000 mensen bij de grot. Allemaal hopen ze op een wonder, maar wat nu? Er gebeurt niets. Teleurgesteld gaat iedereen naar huis. Zou het dan toch allemaal verzonnen zijn?

Maar de kleine Bernadette geeft de hoop niet op. Ze keert die middag gewoon terug om opnieuw te kijken of de mooie Dame er is.

Die middag zijn er nog maar honderd mensen bij haar.

Bernadette spreekt haar gebed uit en warempel, daar is opnieuw de wonderschone verschijning. Namens de pastoor vraagt ze de dame naar haar naam, maar de dame glimlacht en geeft geen antwoord. Met lege handen gaat Bernadette terug naar de pastoor. "Misschien houdt iemand je wel voor de gek, kindje." troost de pastoor "Als je die dame nog eens ziet, moet je maar opnieuw naar haar naam te vragen."



DIA 17

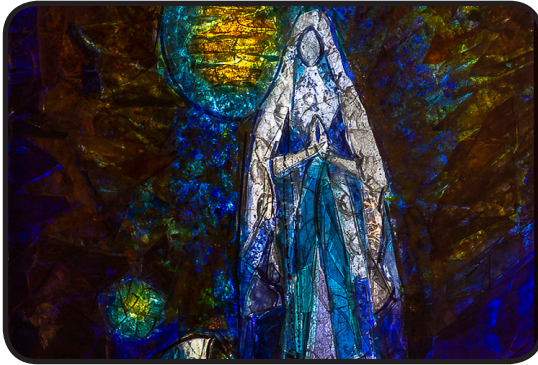
### *Vijftiende verschijning - donderdag - 4 maart 1858*

Het is 4 maart, marktdag in Lourdes. Weet je nog dat bij de derde verschijning Maria aan Bernadette vroeg of ze 15 keer naar de grot komt? Welnu, vandaag is het de laatste dag, de vijftiende keer.

Er is veel volk van buiten. Twintigduizend, jawel, twintigduizend mensen waren naar de grot gekomen! De politie in het Pyrenese stadje heeft versterking gevraagd uit alle buurtdorpen om de rust en vrede onder de opdringende omstanders te bewaren. Ze hebben de handen eraan vol.

Drie kwartier blijft Bernadette in vervoering bij de grot. Zodra de Dame is verdwenen begeeft ze zich vlug naar de pastoor. "De dame heeft alleen geglimlacht, toen ik haar naam vroeg." vertelt ze, "Maar ze wil nog steeds de kapel." Blijf maar vragen om haar naam." antwoordt de pastoor met een zucht. Dat wil Bernadette best wel doen, maar ... was dit niet de laatste keer dat de Dame zich laat zien aan Bernadette?

Twintig dagen gaan voorbij. Bernadette gaat niet meer naar de grot. Zij voelt in haar hart niet die bijzondere kracht dat 'roepen' om naar de grot te gaan. Ze is eigenlijk ook wel een beetje blij dat de rust is wedergekeerd. De mensen zijn vertrokken. De straten leeg. Bernadette gaat weer gewoon naar school en bereidt zich voor op de eerste Heilige Communie, want dat heeft ze op haar veertiende jaar nog niet gedaan.



DIA 18

### *Zestiende verschijning - donderdag - 25 maart 1858*

Het is 25 maart 1858. Drie weken lang is Bernadette niet meer naar de grot geweest. Dan, in de nacht van 24 op 25 maart, voelt zij weer die onverklaarbare drang naar de grot in de Massabielle!

Vroeg in de morgen gaat ze met enkele familieleden op weg. Een tiental mensen, waaronder de commissaris, hebben het in de gaten en zijn ook naar de grot gekomen.

Onmiddellijk ziet Bernadette de dame. Zij raakt een uur lang in vervoering. Drie keer vraagt zij haar om haar naam. De dame glimlacht. Dan waagt Bernadette het nog een vierde keer.

Nu komt er antwoord: "Ik ben de Onbevleete Ontvangenis."

Zo snel als ze kan gaat Bernadette naar de pastoor. "Maar kind" roept hij verrast "Weet je zeker: de Onbevleete Ontvangenis?" De pastoor

hapt naar lucht: Vier maanden eerder had paus Pius IX precies deze naam genoemd, toen hij hoorde dat de heilige Maagd Maria, een Vrouwe bekleedt met de zon, was verschenen aan een non in Parijs.

De zuster kreeg ook de naam 'Onbevleete Ontvangenis' meegedeeld. En de wonderdadige medaille! Die heette immers ook 'de Medaille van

Maria's Onbevleete Ontvangenis' .....

Bernadette begrijpt niet wat de pastoor allemaal met zwaaiende handen betoogt. Die middag komt meneer Estrade. Hij weet veel en heeft wel duizend boeken gelezen. Hij zal het wel uitleggen. Na het bezoek beseft Bernadette dat de mooie dame die ze heeft gezien Maria is, de moeder van Jezus! "Wow!" zucht Bernadette.



DIA 19

### *Zeventiende verschijning - woensdag - 7 april 1858*

In de twee weken die volgen is het weer even rustig. Maar op 7 april gebeurt er opnieuw wat bijzonders. Bernadette is wezen biechten. Iedereen verwacht nu dat ze na zoveel genade wel opnieuw naar de grot zal gaan.

Dat is ook zo. Zoals gewoonlijk draagt Bernadette een brandende kaars in haar linkerhand, met de rechter hand beschermt zij de vlam tegen de wind. Dan verschijnt Maria aan haar. In de vervoering die volgt, raken de vingers van Bernadette de vlam van haar kaars. Nu zou je denken dat ze "Au!" roept en direct haar hand wegtrekt. Maar nee. Ze merkt het niet eens. Zo gaat ze op in Maria! Ze houdt haar hand wel 15 minuten met de vingers in de vlam! Vlak bij haar staat Dokter Dozous. Hij ziet het gebeuren en springt naar haar toe om de hand te verbinden. Maar, wonder boven wonder, hij kan geen enkele brandwond vinden! De verbaasde dokter kan niet anders dan geloven dat Bernadette echt iets ziet en dat er nog veel meer met haar is gebeurd dan het zien alleen!



DIA 20

### *Achttiende en laatste verschijning - vrijdag - 16 juli 1858*

Na deze wonderlijke dag duurt het meer dan zestig dagen totdat Maria weer eens aan haar verschijnt. Het is op 16 juli 1858. Het is op het feest van Onze Lieve Vrouwe van de berg Karmel.

Bernadette voelt in haar hart dat ze nog eens naar de grot moet gaan. Het is avond, acht uur. Omdat er vaak zoveel mensen naar de grot kwamen en er vreemde verhalen rond gingen, had de keizer van Frankrijk bevolen om de grot af te sluiten en rondom schuttingen aan te brengen, want het moet rustig worden in het land.

Toch gaat Bernadette opnieuw naar de grot. Ze knielt samen met haar tante Lucile aan de overkant van de rivier de Gave. Het duurt niet lang of ze raakt in vervoering, net als enkele maanden geleden. Zodra het voorbij is, vraagt tante “En, wat heeft de Heilige Maagd gezegd?” “Niets” antwoordt Bernadette, “maar... ik heb haar nog nooit zó mooi gezien.



DIA 21

Dat God zich laat zien, is voor gewone mensen vaak niet genoeg. Wij willen graag harde bewijzen, anders is het niet echt. Soms is het zo moeilijk om te geloven. Dat heeft Bernadette in haar verdere leven moeten ervaren.

Na de verschijningen neemt ze de gewone lijn van haar leven weer op. Maria roept haar niet meer om naar de grot te komen, maar Bernadette voelt wel de drang om religieuze te worden. Ze treedt in bij de zusters van Liefde en Christelijke Vorming in Nevers.

Soeur Marie-Bernarde wordt haar naam. Van de zusters mag ze nooit meer over de verschijningen spreken. Daar heeft ze veel verdriet van. Ze heeft alles immers echt gezien. De bisschop geeft haar daarom één opdracht: "Bidden", want bidden helpt. Bernadette gaat werken op de ziekenzaal en is een heel bekwame en goede verpleegster. Zelf wordt ze daarom ook veel ziek. Haar gezondheid gaat flink achteruit. Ze lijdt veel pijn en denkt aan de woorden van Maria: *"Bid voor de zondaars, doe boete. Ik beloof je niet in deze wereld gelukkig te maken, maar wel in de andere."*

Op 16 april 1879 sterft Bernadette, pas 35 jaar oud, om 3 uur in de middag, net als Jezus aan het kruis. Voor zij overleed bevestigde ze nog eens en nu onder eed dat alles écht is gebeurd bij de grot Massabielle. In 1925 is Bernadette heilig verklaard. Hiervoor moest haar lichaam worden opgegraven. Tot grote verrassing van de onderzoekers werd het volkomen intact aangetroffen. In 1933 is Bernadette heilig verklaard. Haar lichaam is nog altijd gaaf bewaard. Je kunt haar bezoeken. Ze ligt opgebaard in een glazen schrijn in de kapel van het klooster te Nevers.



DIA 22

Sinds de verschijning van De Heilige Maagd in Lourdes zijn er 7.000 wonderbaarlijke genezingen gemeld, waarvan er 67 officieel erkend zijn, na grondige onderzoeken door wetenschappelijke teams van specialisten.

Jaarlijks komen miljoenen mensen, zieken zowel als gezonden, op bedevaart naar Lourdes om te bidden bij de grot en te drinken van het wonderbare Lourdes water (zie ook dia 11)



DIA 23

# Nawoord

“Wanneer is een genezing in Lourdes een echt wonder?”

De RK-Kerk heeft officieel 67 wonderen die aan Onze Lieve Vrouw van Lourdes worden toegeschreven, erkend. Daarnaast registreerde de Kerk sinds de Maria-verschijningen in Lourdes in februari 1858 ongeveer 7000 onverklaarbare genezingen. Deze cijfers staan in het boek ‘Il medico di fronte ai miracoli’ (De arts tegenover wonderen) van de Vereniging van Italiaanse Katholieke Artsen (AMCI).

Bron: katholieknederland.nl  
www.marypages  
Wikipedia en anderen